

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.300/2007/18.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2007. november 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

Az adóbevételt különösen nagymértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. január 26-án kihirdetett 8.B.1085/2005/45. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottakra megváltoztatja a következők szerint.

I.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményeit 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette kísérletének, és 1 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntette kísérletének,

II.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette kísérletének,

III.r. vádlott vagyon elleni bűncselekményét folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntette kísérletének minősíti.

III.r. vádlott 1 rendbeli, folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette és 1 rendbeli felbujtóként, folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetteként minősített cselekményeit 1 rendbeli, folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntettének minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra súlyosítja és 3 (három) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó első fokú rendelkezést mellőzi.

II.r. vádlott szabadságvesztés büntetése végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó első fokú rendelkezést mellőzi, és őt 2 (kettő) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától.

III.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra súlyosítja és 3 (három) évre eltiltja a közügyek gyakorlásától.

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére vonatkozó első fokú rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során bűnügyi költség nem merült fel.

I n d o k o l á s :

Az adóbevétel különösen nagymértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság előtt 8.B.1085/2005/45. szám alatt folyamatban volt büntetőügyben a megyei bíróság a 2007. január 26. napján kihirdetett 45. sorszámú ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést I.r., II.r. és III.r. vádlottak terhére téves jogi minősítés és a büntetés súlyosbítása végett a vádlottak terhére. Az ítéletet a vádlottak és védőik tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta a tényállás helyesbítését, valamint az I.-II., és III.r. vádlottra nézve a jogi minősítések részbeni megváltoztatását, a kiszabott börtönbüntetések mértékének felemelését és a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének a mellőzését.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

Az ítélet IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. vádlottak tekintetében első fokon jogerőre emelkedett így ezen vádlottakra nézve a Be. 349.§. (1) bekezdése alapján az ítélőtábla a felülbírálatot mellőzte.

Egyebekben az ítélőtábla a fellebbezéssel megtámadott ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§. (1) bekezdése alapján felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csupán a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az iratok tartalmából a mindössze annyiban szorul pontosításra, hogy az I/D, I/E, I/F, illetve a III/E. tényállási pontoknál tényleges károkozás nem következett be. A vádlottak a beszerzés terhére elszámolható adót meghaladó adólevonási jog alapjaként feltüntetett általános forgalmi adó összegeket ténylegesen sem más követelésbe nem számíttatták be, sem pedig a

következő időszak adóbevallásába nem állították be, az említett összegek kiutalását pedig egyáltalán nem kérték. Erre figyelemmel a tényállás érintett részeiben a „központi költségvetésnek kárt okozott” kitételeket az ítéletábra mellőzi.

A pontosítással a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 351.§. (1) bekezdése, valamint a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokon eljáró bíróság ítélezésének is az alapját képezte. A megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokon eljáró bíróság a vádlottak bűnösségére, a terhekre rótt cselekmények minősítése azonban részben téves.

Az ítélet jogi indokolásában szükséges rögzíteni, hogy a vádlotti cselekmények minősítésénél a Legfelsőbb Bíróság 1/2006-os számú büntető jogegységi határozatának iránymutatásaiból kellett kiindulni. Eszerint csalás bűncselekményét valósítja meg az, aki adóalanyiség nélkül vagy adóalanyként, de valóságos gazdasági tevékenység nélkül kiállított bizonylatok alapján igényel vissza általános forgalmi adót. A jogi minősítést meghatározó kár a visszaigényelt, s visszautalt, illetőleg egyéb módon elszámolt általános forgalmi adó összege.

Az adócsalás bűntettét követi el az általános forgalmi adó alanya, ha - akár az általa felszámított fizetendő adóra nézve, akár más adóalany által előzetesen felszámított levonható adó összegének a feltüntetése körében - fiktív bizonylatok alapján valótlan adatokat közöl az adóhatósággal, amennyiben cselekményének az eredménye a törvényes mértékű adófizetési kötelezettség keretei között marad. A jogi minősítés alapjául szolgáló elkövetési érték az adócsökkentés összege.

Abban az esetben, ha az adóalany fiktív bizonylatok felhasználásával történő adóelszámolása a törvény szabályai szerint fizetendő általános forgalmi adó összegének csökkentésén túlmenően jogszerűtlen adó-visszatérítési igényt is eredményez, - függetlenül a visszatérítés módjától - az elkövető terhére az adócsalás bűncselekményével valóságos alaki halmazatban a visszaigényelt adó összegére, mint kárra megvalósult csalás bűncselekményét is meg kell állapítani.

A fellebbviteli főügyészség helyesen utalt rá átiratában, hogy mindhárom vádlott a vagyon elleni bűncselekményeit rendszeres haszonszerzés végett követte el, így azok üzletszerűen is minősülnek (Btk.137.§. 9.pont). Ennek megfelelően ezen cselekmények minősítését az ítéletábra módosította.

Az I.r. vádlottat érintően helyes volt a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átirata annyiban, hogy a III/A. tényállásrészénél az a cselekmény, hogy a III.r. vádlott nevével fémjelzett egyéni vállalkozás a 2000. év III. és IV. negyedére semmilyen bevételt nem igazolt, ezzel szemben azonban levonható adót állított be a könyvelésébe, nem adócsalásnak, hanem csalásnak minősítendő. A III.r. vádlott ugyanis fiktív bizonylatok felhasználásával nem az általános forgalmi adó összegét csökkentette, hanem kizárólag jogszerűtlen adó visszatérítési igénnyel élt. A cselekménnyel kapcsolatos összeg 9.031.900 Ft, amelyből I.r. vádlott közreműködésével nyújtott be 3.471.000 Ft-ra vonatkozó igényt. Ennek a cselekménynek a helyes minősítése jelentős kárt okozó csalás bűntette. Az I.r. vádlott cselekményeinek minősítését ez annyiban érinti, hogy a jelenleg folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt különösen nagymértékben csökkentő adócsalás bűntettéhez

nyújtott bűnsegélyként minősített cselekmények elkövetési értéke 3.471.000 Ft-tal csökken. A 3.471.000 Ft önmagában 1 rb. folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntetettéhez nyújtott bűnsegélyként lenne értékelendő, azonban ezen cselekmény a fellebbviteli főügyészi állásponttól eltérően az I.r. terhelt által megvalósított további csalási cselekményekkel a folytatólagosság egységébe vonható. Ezen vagyon elleni bűncselekmény elkövetése a 2000. év III. és IV. negyedévére vonatkozik, azonban a tényállásból megállapítható, hogy valójában 2002. május 8. napja a bűncselekmény elkövetésének a befejeződése, így az erre az időszakra eső vagyon elleni bűncselekményekkel képez folytatólagos egységet.

III.r. vádlottnál ugyancsak csalásként minősül a III/A. tényállási pontban foglalt cselekmény, azonban az a III/E. tényállási pontban rögzített eredetileg csalás büntette kísérletének minősített cselekménnyel képez folytatólagos egységet. A bűncselekmény minősítése így a károkozás értékéhez igazodóan folytatólagosan üzletszerűen elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntettének a kísérletére változik.

A III.r. vádlottnál egyetértett az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, mely szerint az azonos adónemre elkövetett pénzügyi bűncselekményei a folytatólagosság egységébe olvadnak. Ebből következően a III.r. vádlott pénzügyi bűncselekményeinek a helyes minősítése 1 rb. folytatólagosan elkövetett az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette az egységes akarat elhatározásra és a cselekmények közötti rövid időközre figyelemmel. (Btk.310.§.(1) bek., (3).bek.)

A IV/C. tényállási pontba foglalt cselekménynél az ítélőtábla nem látta indokoltnak a minősítés megváltoztatását. Ezen cselekményrésznél valóban ismeretlen személyek részére került a fiktív számlának a kibocsátása, azonban azt pontosan nem lehet megállapítani, hogy ezen személyek a bevallásaikban ezt az összeget történetesen adó visszaigénylésre vagy kevesebb adó megfizetésére tudták felhasználni. E körben helyes volt a fellebbviteli főügyészség átiratának azon megjegyzése, mely szerint „az ismeretlen személynek ily módon nyújtott segítség pontos megvalósítása ismeretlen”. Azt azonban tényszerűen meg lehetett állapítani, hogy ezen összeg vonatkozásában is bűncselekmény elkövetéséhez nyújtottak a vádlottak segítséget, így a cselekmény adócsalás keretében történő értékelése nem kifogásolható.

Az elsőfokon eljáró bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi körülményeket helyesen sorolta fel, azonban azokat nem a súlyúknak megfelelően értékelte. A vádlottak hosszú időn keresztül rendszeres vagyoni haszonszerzés végett jövedelem szerzés és jövedelem kiegészítés céljából követték el a cselekményeiket. A megyei bíróság ítéletében kiszabott büntetések nem igazodnak a vádlottak személyében és cselekményeiben rejlő társadalomra veszélyesség mértékéhez. A Btk.89.§. (2) bekezdése alapján a 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtása is felfüggeszthető azonban csak különös méltánylást érdemlő esetben, amire jelen ügyben hivatkozni nem lehet. Az I. és a III.r. vádlottaknál a kiszabott börtönbüntetés időtartamát is eltúlzottan enyhének találta a Debreceni Ítélőtábla, figyelemmel az általuk okozott kárra illetve elérni kívánt vagyoni haszonra is. A II.r. vádlottnál a cselekmény társadalomra veszélyességének felismerésében illetőleg e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában kimutatható enyhefokú korlátozottság volt az oka annak, hogy a büntetés időtartamát az ítélőtábla nem látta

indokoltnak felemleni, azonban a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére lehetőséget nála sem látott. Az enyhe fokú korlátozottság nem jelenti azt, hogy a II.r. vádlott ne tudta volna azt, hogy törvénybe ütköző cselekedetett hajt végre, amikor lényegében munka nélkül, valótlan iratok, számlák készítésével jut jelentősebb pénzösszeghez. A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet vádlottak méltatlanok a közügyek gyakorlásában való részvételre, ezért őket a kiszabott büntetéssel arányos időtartamban a Btk.53-55.§-ai alapján attól eltiltotta az ítélőtábla.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a jelzett részben megváltozatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§. (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2007. november 14.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács tagja-előadó

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács tagja

Záradék !

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.B.1085/2005/45. számú ítélete a Debreceni Ítélőtábla Bf.II.300/2007/18. számú ítéletében írt változtatásokkal jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2007. november 14.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő

